

[Connie Hedegaard]

alle andre kommuner. Antallet af ansatte er fra 1972 til 1987 steget med 32.305 ansatte svarende til 72 pct. Der er da ikke noget at sige til, at sådan en by får problemer, og hvorfor fuldstændig overse i denne diskussion, at der altså også er folk i det øvrige land, der synes, at de besparelser, deres kommuner og amter har været igennem, også må gælde for København, når staten siger, at man gerne hjælper København til at blive en velfungerende hovedstad.

Jeg synes, at der manglede balance i hr. Svend Aukens indlæg, og jeg synes ikke, at man er uforsonlig, hvis ikke man er ryglapper over udviklingen i Københavns Kommune.

Formanden:

Hr. Arne Melchior for en afsluttende kort bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Uenigheden og iveren i ære, men de faktuelle definitioner skulle vi da rent intellektuelt kunne blive enige om. Fru Connie Hedegaard hævder nu, at når en långiver er privatmand, en virksomhed eller et konsortium, er der tale om privat låntagning. Det var dog fantastisk; jeg troede, det var låntager, der var afgørende i det forhold. Altså når staten låner penge i udlandet af et konsortium, f.eks. af japanske banker, er det så en privat eller en statslig låntagning? Jeg vil til mit sidste suk hævde, at så er det en statslig låntagning, og jeg er sikker på, finansministeren deler min definition, så det skulle fru Connie Hedegaard også gøre.

Formanden:

Vi vender tilbage til ordførrækken.

Agerschou (SF):

Jeg ville også have mindet fru Connie Hedegaard om, at De Konservative på Københavns Rådhus faktisk i en lang årrække har samarbejdet med Socialdemokratiet om udviklingen i København. Det har vi aldrig i SF syntes at der kom noget særlig godt ud af. Derfor er vi glade for, at fru Connie Hedegaard ved denne lejlighed giver os ret i det synspunkt. Ved adskillige lejligheder gennem de sidste 6-7 år har Folketinget diskuteret problemer, der vedrørte Københavns Kommune. Et eksempel er debatten i

kølvandet på Københavnerrapporten udarbejdet af AKF, der påviste, at København på forskellige områder havde og har særlige økonomiske problemer. Andre eksempler er debatter om en anden struktur i hovedstadsregionen. I intet tilfælde er der kommet noget afgørende ud af det, oftest slet ingenting. Et gennemgående træk ved de borgerlige partiers holdninger har været, at hvis København har særlige problemer, det havde den måske nok, var det Københavns egen skyld, og det måtte de selv se at klare.

Det kunne umiddelbart se ud til, at holdningen hos regeringspartierne op til denne debat har ændret sig. Det har i hvert tilfælde floreret med mere eller mindre fantasifulde ideer og projekter, deriblandt en del gode, der skulle være med til at gøre København til en anden og bedre by. Men fru Connie Hedegaard har formået at bringe sig og muligvis de øvrige regeringspartier tilbage på det gamle spor.

På grund af de mangeartede problemer i København har vi været noget skeptiske over for forespørgselsformen. Det betyder bl.a., at hr. Rahbæk Møller om lidt vil sige noget om erhvervspolitikken, mens andre SF-ordførere vil beskæftige sig med miljø-, trafik-, kultur- og socialpolitik. En del af dem har allerede været godt i gang.

Ikke mindst socialpolitikken er temmelig vigtig, ikke bare fordi København har voksende og massive sociale problemer, herunder også en del, vi indtil for få år siden kun kendte fra andre storbyer i udlandet, men også fordi statsministeren stort set ikke berørte det i sin tale. Tværtimod virker det, som om statsministeren har til hensigt at sanere nogle af dem, der er i klemme, væk fra de steder, hvor de bor i byen, f.eks. på Vesterbro. Her er den lokale befolkning ellers i fuld gang med at planlægge en sanering, der inddrager de forskellige befolkningsgrupper. Jeg tror ikke, de med større glæde ser på de sætninger, statsministeren har med om deres lokalområde.

Jeg vil koncentrere mig om to ting, nemlig økonomien og den kommunale struktur i området. Ligeegyldigt hvordan man end vender og drejer det, har København nogle særlige økonomiske problemer, der bl.a. hænger sammen med befolkningens sammensætning. Vi har selv været og er kritiske over for den måde, man i København har administreret på, og over for